

ZPRAVODAJ

KLUBU VÝSADKOVÝCH VETERÁNŮ PŘI VÚ 8280 PROSTĚJOV

ROČNÍK VII

číslo 1

25.3.1998

ZE ŽIVOTA KLUBU...

Jako vždy nejprve několik čísel. Od prosince 1997 přibýlo 20 kamarádů, takže k 25. březnu 1998 čítá KVV 293 členy, z toho 32 žen. Ostatní číselné údaje se příliš neliší od údajů ze Zpravodaje č. 15, proto není třeba se o nich zmiňovat. Nejvíce kamarádů přibýlo v Liberci, kde skupina, respektive pobočka, má 13 členů a v Písku se skupina rozrostla na 7 členů.

Poslední informace o akcích Klubu končí říjnem 1997. V listopadu jsme uskutečnili „Výroční sezení“ spojené s Mikulášskou zábavou (bude popsáno ve zvláštních článcích). V prosinci - mimo výborové schůze - se mnozí členové sešli na vystoupení Kozlovky. Po Novém roce byl leden ukončen 29. čtvrtým dílem Videoshow a den nato, 30.1. 1998 jsme se na pozvání velitele útvaru 8280 zúčastnili 5. reprezentačního plesu výsadkářů. V únoru jsme šli společně do divadla a tento měsíc sbíráme síly na dubnovou akci - 5.VIDEOSHOW s posezením u vatry (v objektu fy. FALKON na prostějovském letišti).

...A SKUPIN

Z těch přicházejí pozitivní zprávy a poznatky. Bezvadnou úroveň má činnost skupiny v Liberci. Tamější členové KVV dali dohromady další kamarády, takže dnes tato pobočka - jak se sami správně nazvali - má 13 členů. Vytvořili výbor k řízení činnosti, v jehož čele je vedoucí, kol. Miroslav VOJTĚCH, kol. Ladislav SADÍLEK je jeho zástupcem a má na starosti styk s „ústředím“ v Prostějově, o organizační a personální otázky se stará kol. Joscí NAJMAN, za hospodaření a pokladnu zodpovídá kol. Jaromír VLČEK. Tento výbor zorganizoval 13. února 1998, v areálu Armádního střediska Dukla Liberec, první výroční schůzi pobočky. Kamarádi nám z ní poslali zdravici a podrobný zápis. Zdravici přetiskujeme pro všechny členy, ze zápisu, který je velmi podrobný a proto jej nemůžeme uvést v celém znění, zveřejňujeme jen několik důležitých podrobností. Originál materiálu z této schůzky bude zařazen do kroniky klubu.

Schůze se jako host zúčastnil čestný člen pobočky kol. František MANSEFELD s manželkou Věrou, náčelník OVS Liberec pan kpt. JÓN, pan Karel KRENK - předseda KVD Liberec a za manželky členů pobočky paní Anička SADÍLKOVÁ, která se zúčastňuje akcí KVV od jeho počátků a aktivně pomáhala i při vytvoření základů pobočky.

Výroční schůzi poslali, mimo výboru KVV, dopis kol. Josef ČERNOTA, kol. Ivan LUKÁŠEK a kol. Antonín STRNAD za skupinu „superveteránů“ vel. roty kpt. GEPPRTA.

Na schůzi se členové dohodli, že vytvoří fond pobočky ročním příspěvkem 100,- Kč. Dohodli pravidla pro přijímání dalších členů. Vyhodnotili dosavadní činnost, kol. VLČEK přednesl zprávu o dosavadním hospodaření. Projednali vlastní plán činnosti na rok 1998. Debata byla neformální, zaměřená na lepší vzájemné poznání a na mnohé životní příběhy.

Další částí bylo promítní videozáznamů ze SETKÁNÍ 95 na Hamrech v Prostějově, SETKÁNÍ 97 v Prešově, Vyškově a Chrudimí. Je vidět, že když se s vervou do práce pustí desítky desantů, je za ní vidět kus práce.

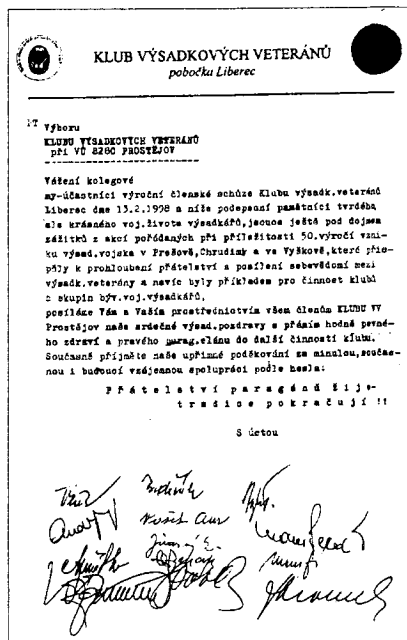
Děk za tento stav a „rozkvěť“ pobočky patří vedle všech členů zvláště kol. Jaroslavu CHROMKOVI a veliteli AS Dukla Liberec, kteří pro úspěšnou existenci našich kamarádů - nyní tedy pobočky - vytvářejí maximálně optimální podmínky a vycházejí jim všemožně vstříc. Nám

nezbývá nic jiného, než říci „VÝBORNĚ“ a popřát kamarádům v Liberci hodně člunu a úspěchů!

Obdobně, i když ne v takovém rozsahu pracuje skupina členů KVV v Praze. Podle nejčerstvějších zpráv se 12. března 1998 sešlo v klubovně hotelu „LEGIE“ v Praze dvaařicet kolegů na své pravidelné „sešlosti“. Potěšitelné je, že kolega ŠOLC s vedením hotelu dohodl možnost tuto klubovnu užívat pro jejich schůzky. Místo je snadno dostupné ze všech oblastí Prahy a tak zajištěním pravidelnosti se odstraní mnohé nepřijemnosti, které dosud činnost skupiny narušovaly. Dle zápisu z tohoto sezení vyplývá, že se kolegové ústy Václava KOUTECKÉHO, (který byl v únoru na návštěvě v Prostějově na Videoshow), dověděli o plánech, záměrech a starostech našeho klubu. V dalším pak. kol. Karel KUBA informoval přítomné o současné organizaci české armády. Dále na tomto sezení kamarádi připravili organizační opatření k zájezdu KVV do Prahy k účasti na pietním aktu v Resslově ulici 18. června 1998. Na akci, jejímiž hlavními pořadateli jsou kolegové Václav KOUTECKÝ a Jiří ŠOLC se budou dále podílet kolegové Nikolaj SENDULSKÝ, Jaroslav LAŽANSKÝ a jistě i další.

Prodiskutovali též výši příspěvku na zajištění přepravy poštovních zásilek pro skupinu. Prodiskutovali též otázku „reorganizace“ KVV - závěry z tohoto bodu diskuze jsou uvedeny v článku „Kamarádi zvažovali“.

K činnosti skupiny v Praze výbor vyjadřuje uspokojení zejména proto, že konečně po dlouhé době našla „domovský přístav“ - místnost, kde se mohou naši přátelé

scházet. Je dobré mít alespoň kousek jistého zázemí. Při dalších setkáních by chtěli - jak nám už v únoru řekl kol. KOUTECKÝ - postupně promítnout videozáznamy z našich vidcoteky.

Výbor klubu vyzývá kolegy v Brně, Hradci Králové, Pardubicích (a dnes už možná i v Chrudimí), Holčově, Písku, Táboře, Žilině a Košicích, aby o sobě dali vědět, napsali nám (jako dosud „hradečáci“) o své činnosti, potížích či dobrých počinech. Určitě se občas scházíte - i když snad ne oficiálně. I když nevyvíjíte takovou činnost jako v Liberci či Praze, určitě o Vás máme do Zpravodaje zprávu. Ostatní kolegové na to čekají!

Závěrem výbor KVV děkuje všem aktivistům ve skupinách, všem důvěrníkům, přes které distribuujeme materiály za práci pro Klub. Je to hlavně služba kamarádům, služba naší pospolitosti.

UKONČENÍ ROKU VÝZNAMNÉHO VÝROČÍ

Tímto ukončením bylo VÝROČNÍ POSEZENÍ, připravené výborem KVV a členy Klubu bohatě navštívené dne 28. listopadu 1997 v byvalém Klubu Železáren. Začátek byl stanoven na 17,30 hodin, ale již dlouho před pátou přicházeli kolegové a kolegové a zaplnili sál, takže nakonec bylo třeba přistavovat stoly i židle. K začátku posezení se prezentovalo 61 členů a protože většina z nich přišla v doprovodu manželek či manželů dosahoval počet při zahájení téměř sta „duší“. A protože v průběhu úvodní části přicházeli ještě opozdílci, sešlo se nakonec (či vlastně na začátek - následovala totiž Mikulášská zábava!) kolem 120 lidí. O mimořádné účasti svědčí i počet později při zábavě prodaných losů do tomboly, kterých se prodalo rekordních 500.

Schůze - sezení - kterou zahájil kolega VERNER, začala přesně v 17,30 hodin dle plánu přivítáním hostů. Těmi byli zástupci mateřského útvaru 8280 - zástupce velitele útvaru pan pplk. Ing. Ondřej PÁLENÍK a náčelník štábu brigády pan pplk. Ing. Josef TROJAN (velitel se, bohužel, nemohl zúčastnit a omluvil se). Dále řídící schůze jmenoval kolegové a kolegy, kteří se též nemohli dostavit a poslali nám své omluvy s pozdravy. Za všechny přečetl dopis od kolegy Josefa ČERNCTY.

Přivítal také a ocenil účast našich „přespolních“ - kolegy Ivana KUTINA, Mirka BUKÁČKA s chotí, Františka CHLUPA, Vlastimila GALLATA, Václava VYKYDALA, Mítu MLČÁKA, Ladislava BANÁŠIKA, Bedřicha KUBIČKA,

dokončení na straně 2

KDO V SRDCÍCH ŽIJE, NEUMÍRÁ...

Dne 15. prosince 1997 odpoledne zemřel náhle ve věku 68 let Stanislav HOŠTÁLEK. Jeho přáním bylo rozloučení jen v úzkém rodinném kruhu svých blízkých a tak jsme mu poslední sborem dali minutou ticha na naší lednové akci a nadále budeme vzdávat

ČEST JEHO PAMÁTKY

VÁNÍ NA NAŠE AKCE

zřídů do Náchoda (květen) a do Liberce (září), které byly již Zpravodaj č.15, organizuje výbor KVV další dvě jednodenní akce a besedu.

Dne 31. května 1998 vede kol. Jaroslav ONDREJČÁK zájezd do Olomouce na utkání Gambirinus ligy na utkání mezi Sigmou Olomouc a hostující FC Spartou Praha. Lístky „k sezení“ na tribuně „E“ obdrží přihlášení účastníci v autobuse, který odjíždí dne 31.5. 1998 od Sokolovny v Prostějově v 15.00 hod. (Zápas začíná v 17.00 hod.) Závazné přihlášky podávejte kol. ONDREJČÁKovi na telefon 322291 denně v době od 07.00 do 14.00 hodin, nepozději do 24. dubna 1998. POZOR! Počet míst je omezen! Neváhejte a telefonujte.

Další akcí je účast na pietním aktu na místě posledního boje výsadkářů v Resslově ulici v Praze a to dne 18.června 1998. Na zájezd není možno brát děti.

Program:

- po příjezdu do Prahy položení kytice ke kryptě (cca do 11.00)
- prohlídka pražského hradu
- odpoledne prohlídka zahrad (příp.vlastní program)
- večer zhlédnutí produkce u „Zpívající fontány“.

Odjezd autobusu od Sokolovny v Prostějově 18.6. 1998 v 05.00 hod. Návrat předpokládáme (vzhledem k délce světelné šířky u fontány) pozdě v noci. S přihlédnutím k informacím o cenových relacích ve stravovacích zařízeních v Praze doporučujeme stravování z „vlastních zásob“. Závazné přihlášky se zálohou 100,- Kč na osobu zaslejte (nebo předávejte osobně i prostřednictvím důvěrníků) kolegyni Boženě JAHNOVÉ, Okružní 191, Prostějov, nepozději do 7. května 1998.

Dne 24.dubna 1998 v 16.30 hod.v objektu fy. FALCON na letišti v Prostějově uspořádáme 5.VIDEOSHOW, spojenou s kulinařským zážitkem. V první části můžete zhlédnout záznamy z našich posledních akcí, poté bude zaplána vatra, u níž si budou moci účastníci nejen zazpívat, zavzpomínat a zajauchat, ale i opéct špekáčky, které budou rozdávány „na účet podniku“ (i pruty na opékání jsou zajištěny, není třeba brát vlastní!). Manželé i manželky (vlastní!) vezměte s sebou! Doprava na místo akce je zajištěna autobusem, který odjíždí 24.4. 1998 od Sokolovny v Prostějově v 16.00 hodin, zájemce z prostoru Prostějov - jih - tedy ulic Dolní, Šárka, Dvořákova, Trávnícká přibere na zastávce MHD na Dolní ulici (před dálničním nadjezdem). Základní občerstvení poskytnete bufet fy. FALCON.

Na všechny uvedené akce Vás všechny - i přespolní - zve výbor KVV a žádá Vás o dodržení termínů podání přihlášek tam, kde jsou potřeba.

UKONČENÍ ROKU VÝZNAMNÉHO VÝROČÍ

dokončení ze strany 1

Josefa SVOZILA, Jardu STROSSE s paní, Juraja KURCIKA, Jana KLUŠTA s manželkou a Josefa ŠENKEŘÍKA (v průběhu jednání byli jednotlivě přivítáni kol. František STAVNÝ s paní, Petr ŠVRLO také s manželkou a host Ivo HOŠŠO s paní). Přivítány byly též kolegyně Ludmila LUŽNÁ s manželzem, Eva BÖHMHOVÁ a kol. Jos. PAVLATA, kteří se se poprvé zúčastnili naší akce.

Po seznámení s programem a drobnými připomínkami k průběhu celého večera, předal slovo předsedovi volební komise, kolegovi Mirkovi ŘEPKOVÍ. Ten zorganizoval volby do výboru pro rok 1998. Po něm se ujal slova prezident Klubu Ladislav OPLETAL ze Zprávou o činnosti za rok 1997, během níž jsme chvíli ticha uctili památku zesnulých kamarádů, zejména těch, kteří odešli v roce 1997. Nato po přednesené zprávě o činnosti předstoupili do čela sálu kolegyně Jaroslav

STROSS, Václav KAMENÍK (za kolegu HRALU), Josef SVOZIL, Václav VYKYDAL, Čenda ADÁMEK, Arnošt KOHUT, František SOMMER, kol. MAJÍRSKÝ za kol. BASTLA a Mirek BUKÁČEK (za nemocného Bruna NEVÍMA), aby převzali z rukou kolegy OPLETALA udělené medaile „MEČE ARMÁDY HROT“. K jejich převzetí jim blahopřál pan plk.ing.Josef TROJAN, který pozdravil náš klub a všechny přítomné za velitele útvaru. Na ukončení aktu slavnostního předání medailí jsme zapěli výsadkovou hymnu „DUNÍ STROJE VZDUCEM“.

Následovala Zpráva o finančním hospodaření, přednesená kolegou Ladislavem JUGASEM, doplněná Zprávou revizní komise, přečtenou jejím předsedou kolegou Štefanem BOROVSÝM. Kolega VERNER pak seznámil plénum s návrhem plánu činnosti klubu na rok 1998. V rozpravě

JAK JSME NA TOM S PŘÍSPĚVKY

Již v předcházejících Zpravodajích jsme naznačili, že dojde k tomu, že budeme nuceni řešit otázku příspěvků. Dosud jsme se snažili, aby břemeno příspěvků nesli pouze „místní“, ti platí letos 50,- Kč - neboť přespolní mají více vyjádří při eventuelních cestách, dopisech a pod. Současná situace ukazuje, že bud bez značného zvýšení příspěvků „místním“ nebo požádáním kolegů „přespolních“ o menší příspěvek se neobejdeme. Změnou systému úhrad poštovního v armádě není možné naše korespondenci přes útvary odesílat. Samozřejmě, občas nám něco k odeslání vezmou, ale je to zanedbatelné množství. Stejná situace je u OVS - ta je ochotna a hlavně oprávněna nám na své náklady odesílat korespondenci s úřady, institucemi, cest. kancelářemi a pod., naši „interní“ korespondenci však nemohou přebírat k odeslání - např. při odeslání Zpravodajů to je 76 zásilek.

Výbor se proto rozhodl, že požádá „přespolní“ členy KVV o menší příspěvek, abychom mohli naše písemné stryky - beztak již notně omezené - udržet alespoň na této úrovni. Neurčujeme jednotnou částku, ponecháváme to na dobrovolnosti každého člena. Vycházíme z toho, že každý člen obdrží během kalendářního roku 2x Zpravodaj, 1x přání k narozeninám, 2-3x jinou písemnost (pozvánku, informaci, nabídku a pod.), u některých členů, kterým jsou zaslány propozice na objednané akce i vícekrát. Tedy až 7 zásilek, spíše však max. 5-6. Z toho vychází potřeba nákladů na jednoho člena - je to 23,- až 27,60 Kč. Budeme-li uvažovat, že bychom jednotlivcům zaslali korespondenci samostatně (tedy min. 4,60 Kč na zasilku), dělalo by to pro 200 přespolních 920,- Kč, to znamená při šesti zásilkách za rok 5.520,- Kč. V současné době, kdy posíláme korespondenci do některých míst hromadně pro celou skupinu (min. 8,- Kč na jednu zasilku), obnáší to 296,- Kč (Praha: 6 skupin = 48,-, po osmi korunách do Brna, Hradec Králové, Pardubic, Holčova, Liberce, Písku, Tábora, Chrudimi, Slatiňan, Čeladná a Zlína = 88,- Kč, na Slovensko celkem cca 160,- Kč) plus 59 zásilek pro jednotlivce činí 271,40 Kč - tedy suma-sumárum 567,40 Kč. Přesto částka za rok by se pohybovala okolo 3.404,40 Kč. Předpokládáme, že skupiny by uhradily asi 1.700,- Kč, jednotlivci (tedy ti, kterým jde pošta samostatně) asi 1.400,- Kč. Máme za to, že částka 25,- Kč by byla prozatím dostačující a kryla by částečně i výdaje na papír a obálky.

Pochopitelně, že by nemělo smysl za 16,- Kč posílat poštou pětadvacet korun. Je možno se spojit s několika kamarády a poslat to společně, využít někoho, kdo občas do Prostějova jede a pod. Neposílejte, pro-

síme, příspěvky v dopisech, není to kontrolovatelné a občas se stává, že se na přepravě cestách zahnují „stryky“. Taktéž od manželů - členů nepožadujeme dvojitý příspěvek, jim posíláme korespondenci v jednom exempláři (např. PLEŠAROVÍ, LEVCOVÍ). Řešením je poskytnutí a odeslání větší částky na delší období - např. na více let - i tak již některé kamarády již dříve dobrovolně zaslali částky na konto klubu.

Tam, kde jsou skupiny, se výše příspěvků jednotlivců pochopitelně snižší, neboť většínu korespondence posíláme ve společných zásilkách. Proto se ve skupinách poradte a stanovte si výši příspěvku sami.

Víme, že mnozí naši kamarádi naši situaci chápalí již dříve a o roku 1996 Klubu přispívají - pravidelně např. kol. Alois VALENTA, Pavel VRLÍK, Rudolf TESAR, Josef ČERNOTA, Metoděj MLČÁK a Oto PETRŽELA. Loni např. poslala „kolektivní“ příspěvek skupina z Holčova (kolegové Jarda BÍLEK, Josef ADÁMEK, Miroslav HANÁČEK, Vratislav NECHANICKÝ, Štefan GONČAR a Oto PETRŽELA). Přispěli též kol. Jarda VEČERA, Jiří BENEŠ, Zdeněk CIBULKA a další, jejichž jména jsou uvedena v dřívějších Zpravodajích. Výše příspěvků uvedených kamarádů se pohybovala od 50,- do 200,- Kč.

Srdčně za ně děkujeme a děkujeme předem všem, kteří se rozhodnou přispět na podíl na fungování našeho Klubu.

Pokud budete příspěvky zasílat, adresujte je našemu pokladníkovi: Ladislav JUGAS, Kostecká 365, Prostějov, 796 01. Kdo by chtěl provést „bankovní operaci“, může příspěvek odeslat ze svého konta na náš účet, ten má u Banky Ilaně Prostějov číslo: 2748836 - 624 - 2200.

k těmto bodům nebylo připomínek, jen kol. VERNER osvětlil přítomným zámýsl provedení dvou hlavních akcí roku - zájezdů. Dokumenty byly schváleny a protože volební komise neměla dosud zpracované výsledky voleb, byla tato část sezení přerušena přestávkou na večeri.

Vzhledem k tomu, že první část sezení - výroční schůze - se neprotáhla, naopak, svižným průběhem se zkrátila, pokračovali jsme již v 19.30 hodin vyhlášením výsledků voleb. Pro práci ve výboru byli zvoleni (v závorce počtem hlasů z 60 platné hlasujících): Miroslav ŘEPKA (58), Ivan VERNER (57), František BARTKO (55), Štefan BOROVSÝ (53), Josef HRACHOVEC (52), Ladislav JUGAS (51), Milán ŠIMÍK (45), Jaroslav ONDREJČÁK (43), Jindřich STARÝ (41), Božena JAHNOVÁ (41) a Oto HÁJEK (38). Jelikož dřívou většinou hlasujících byl do funkce prezidenta klubu opět navrhován kolega Ladislav OPLETAL, který ale již předem požádal, aby nebyl do kandidátky na rok 1998 zařa-

zen, nemohl být zvolen prezident klubu a tato volba byla přesunuta na další schůzi výboru (nutno podotknout, že do dne vydání tohoto Zpravodaje se nepodařilo tuto funkci obsadit a povinnosti prezidenta vykonává viceprezident, kolega Miroslav ŘEPKA). V redakci na tuto situaci kolega Metoděj MLČÁK navrhl, aby za zásluhy a práci pro KVV byl kolega Ladislav OPLETAL jmenován doživotní ČESTNÝM PREZIDENTEM KVV. Tento návrh byl nejprve bouřlivým potleskem a posléze jednohlasně všemi přítomnými schválen.

Úplným závěrem oficiální části výročního sezení bylo poděkování kol. OPLETALOVÍ za práci pro výsadkové veterány, přičemž mu kolega JUGAS předal upomínkový dar od KVV - keramický podnos. Poděkování kolegy OPLETALA za jmenování do „doživotní funkce“, za spolupráci kolegům a za dárek byla první část večera - sezení - definitivně ukončena. (O další části výročního sezení se dočtete v dalším článku „Mikulášská“.)

CO NOVÉHO U VÝSADKÁŘŮ

Jsou to již dva roky, kdy Zpravodaj přinesl prostřednictvím tehdejšího zástupce velitelce pplk. Homolky informace o historii a současnosti útvaru 8280 Prostějov. Při dnešním tempu změn jsou dva roky dlouhá doba a tak i ve speciální brigádě je hodně nového. Na první pohled je vidět řadu nových tváří, nové uniformy a nové rukávové označení. Pod povrchem jsou pak i změny v organizační struktuře, která po společném výjevku na území ČR i partnerských zemí. K těm patří Francie, Maďarsko, Rumunsko, Belgie a v dubnu tohoto roku přibude i možnost cvičit s jednotkou, která v branži patří k nejlepším - US Navy SEAL. Spolupráce přináší nejen užitečné porovnání schopností, ale také cenné zkušenosti na cestě k integraci do NATO. K těm přispívá i rostoucí počet mladých důstojníků, kteří absolvovali školy a kurzy v zahraničí. Jedním z hlavních úkolů tohoto roku je výstavba a příprava jednotky, která má být v dubnu příštího roku vyčleněna pod velení NATO. V následujících letech má mít celá brigáda charakter předurčeného útvaru. Tím se před speciální brigádou otvírá zcela nová fáze její existence a je třeba říci, že pro mnoho jejích příslušníků je silnou výzvou do budoucna.

Pplk. Ing. Petr PAVEL

KAMARÁDI ZVAŽOVALI

V posledním Zpravodaji č.15 v článku „Kamarádům na zvaženou“ jsme dali členů KVV, kteří žijí v jednom místě (nejméně 3 členové) na zvaženou, zda by nebylo vhodné založit skupinu, sekci, popřípadě při větším množství klub nebo pobočku. To proto, aby život členů, žijících mimo Prostějov byl plnější, aby nebyli odkázáni pouze na „centrum“.

Reakcí na tento návrh nepřišlo mnoho. Spíše jen sem-tam názor jednotlivce. A povětšinou se zdá, že jsou tendence spíše zachovat status quo. Nebylo úmyslem vytvářet nějaké neschopné, nečinné útvary. Byli jsme vedeni snahou zlepšit úroveň života členů Klubu. Bez zbytečné „administrativy“ vytvořit kolektiv, smelovaný jednotlivými zájmy, vzpomínkami apod. Navíc, pro takovéto uskupení se naskytá možnost využívat v širší míře výhod, poskytovaných cestou OVS sociálním programem AČR. Velmi pěkně o této problematice mluvil kol. František MANSFELD na loňském setkání ve Vyskově a poukazoval na výhody takového systému. Ukázalo se, že tato myšlenka je dobrá, když téměř modelově ji převzala do praxe skupina členů v Liberci, která na sebe „nabalila“ kamarády z blízkého okolí (např. z Českého Dubu, Libochovan, ale i z Ohradenic u Turnova). A práce jim „jde od ruky“. Získali si už postavení i u OVS a v KVD v Liberci.

Špatnou formou není ani systém, kterým realizují své zájmy kolegové z Hradce Králové, Zlíně - a jistě i jinde - kteří se zapojují do práce místních KVD a využívají výhod tímto způsobem. Např. v Náchodě, kde máme dva členy, vykonává předseda rady KVD u tamní OVS člen, kolega Antonín HONEJSEK - a dělá to dobře, klub tam žije velice bohatým životem a dokonce pro náš KVV připravují naši „expedici“ na pohraniční pevnosti v květnu t.r.

Dalším příkladem, že v kolektivu klubu nebo skupiny se dají dělat věci, které by samostatně existující členové nemohli zajistit. Kolegové z Prahy např. organizačně připravují a zajišťují zájezd členů KVV k pietnímu aktu 18. června u krypty Cyrilo-metodějského kostela v Praze. Protože účast jen na pietním aktu by byla z hlediska ekonomie zájezdu velice nevhodná, bude tento zájezd spojen i s dalšími aktivitami v našem hlavním městě a právě tento pořad připravují naši kamarádi.

Na „zlatém hřebu“ letošního roku pracují kolegové v Liberci. Ti připravují náplň našeho třídního pobytu v Jizerských horách v září. Z Prostějova je vypravován autobus, ale pro zájemce z ostatních míst (zřejmě ponejvíce z blízkosti Liberce) je účast také možná.

Kamarády, kteří žijí jednotlivě na různých místech samozřejmě budeme i nadále mít „pod svými křídly“ jako dosud. A jako dosud budeme udržovat styky se všemi členy KVV. A jako dosud budeme prosazovat a snažit se, aby všude tam, kde k tomu budou jen trochu podmínky, se kolegové více zapojovali do společných akcí.

K MDŽ

Všem členkám KVV, všem životním partnerkám našich členů, všem ženám u výsadkových útvarů a jednotek srdečně blahopřejeme k uplynulému Mezinárodnímu dni žen a děkujeme za práci pro naše rodiny, za vytváření klidného zázemí a pohody.

Přejeme Vám mnoho zdraví a osobní spokojenosti v dalším životě.

Výbor KVV

Od října se podstatně zlepšily vzájemné vztahy mezi útvarcem 8280 a naším Klubem veteránů, které nebyly v posledních dvou - třech letech na dobré úrovni. Ke zlepšení došlo poté, co velení brigády převzal nový velitel, pan pplk. Ing. Petr PAVEL. Máme nyní opět ve velení oporu a zajištěnou pomoc při našich akcích tak jako dříve - samozřejmě s přihlídnutím k současným materiálním možnostem útvaru a jeho nynějším charakteru. Pana podplukovníka jsme požádali, aby nám napsal několik slov o současnosti útvaru a vy máte možnost si toto „představení nové tváře“ našeho útvaru přečíst. A protože pan podplukovník ze skromnosti nechce o sobě sám mluvit, dovolujeme si (pochopitelně s ohledem na nutnost chránit některé údaje) jej představit. Jeho dobrý poměr k veteránům pramení jistě z toho, že svou vojenskou kariéru začal u výsadkové brigády a značně s nás, veteránů a naopak mnozí z nás, kteří tehdy sloužili, jej známe jako velmi dobrého, pracovitěho, náročného a schopného velitele.

Dnes je mu 37 let, je ženatý, má dva syny, hovoří anglicky, francouzsky a rusky. K našemu útvaru přišel po absolvování Vysoké voj. školy poz. vojska - zpravodajský odbor ve Vyskově v roce 1983. Do roku 1988 prošel funkcemi vel. průzkumné čety a roty. Odtud odešel do Brna, kde do roku 1991 absolvoval Postgraduální studium na Vojakademii. Po studiu pracuje na Zprav. správě GŠ AČR do roku 1992, kdy odjíždí do USA, kde absolvoval ve Washingtonu speciální kurz v Defence Intelligence Agency. Pak do roku 1993 působil v Chorvatsku jako operační důstojník štábu mise UNPROFOR, načež je na rok vyslán do diplomatických služeb jako zástupce vojenského a letectvého přidělení ve Belgii. Poté krátce působil v Reditelství voj. zpravodajství MO ČR a ještě téhož roku absolvoval speciální kurz NATO Defence College v Římě a pak odjíždí do Velké Británie, kde roku 1996 absolvoval další speciální studium pro velitele a štáby na Staff College v Camberly. Po návratu domů opět vykonává vyšší funkce ve zpravodajských orgánech GŠ AČR na podzim roku 1997 převzal velení 6. speciální brigády v Prostějově. Je nositelem medaile „Za službu vlasti“, medaile „Za službu v misi UNPROFOR“, francouzského vyznamenání „Croix de valcur militaire avec 5 étoiles bronze“ a státního vyznamenání ČR - medaile „Za hrdinství“.

Je třeba něco dodat? Určitě ne. Je vidět, že brigáda je v dobrých rukách a my přejeme panu podplukovníkovi, aby se mu práce dařila, aby vedl „naš“ útvar k jeho obvyklým výsledkům - tedy výtěžnému plnění všech úkolů, aby útvar opět představoval „elitu“ tak, jak tomu vždy bývalo.

ZĚNY u výsadkářů

Před rokem, v březnovém čísle Zpravodaje, jsem napsal informaci o „prvních“ ženách u výsadkových jednotek, které přišly v roce 1988. Ihned po zveřejnění jsem byl několika kolegy ale upozorněn na nepřesnost a historické nepravdomy tohoto tvrzení, jelikož ženy v uniformě se objevily u výsadkářů již v začátcích této zbraně. A protože v průběhu dalších měsíců jsem neobdržel žádné pozitivní informace a ve snaze zjednat nápravu, uveřejnil jsem ve Zpravodaji č.15 další malý článěk k tomuto tématu. Teprve nyní, v době, kdy již probíhají práce na dalším čísle Zpravodaje napsali kolegové Jiří ŠOLC, Miroslav MELICHÁREK, Vlasta BACHŮLEK, František POKORNÝ, Milan ŠIMÍK a Václav KAMENÍK o tom, co je jim o děvčatech u výsadku známo. Na většinu jmen se shodují, rozcházejí se jen v detailech časového rozpětí, kdy u jednotek působily. To ale není zatím podstatné. Hlavní je, že se našli kamarádi, kterým není hostejné, když pátáme v historii našeho vojska. Podrobně, rozsáhle a v podstatě nevyužitelnější informace poslali kol. BACHŮLEK a KAMENÍK. Nakonec jsem zjistil, že touto otázkou se již několik let zabývá právě kolega Václav KAMENÍK. Ten zaslal též kopie části materiálů, které má k dispozici. Nejlepší ale část dopisu kol. Vlasty BACHŮLEKA:

„Mám také i další informace o ženách ve Stráží pod Ralskem z roku 1948. Nesloužily v řadách výsadkářů, ale byly pouze proškoleny na podzim 1948 v číselném kursu, absolvovaly 3 seskoky, aby později mohly být instruktořkami ve Švauní brannosti. Úvěřím jejich jména tak, jak je mám zachycena zřejmě z výstisku Obrany lidu ve svých poznamkách v denku. Zprávu v novinách uvedl reportér kpt. K. Solar. I když jsem v této době byl přidělen u výsadkové roty (velitel mpor. ZELEZNIČEK) a cvičili jsme v Holíčích již tuším oteř kurz příslušníků SNB, kdo měl na starosti skupinu žen, nevím. V tisku je dokonce zmínka o „velikém generálově“ - což by mohl být tehdy snad jediný gen. PALČEČEK. Možná, že by se upamatoval i tehdejší člen naší roty Rosta BĚHALÍK. Ale teď jména: celkem bylo přihlázeno 14 žen, z toho po lékařské prohlídce bylo zbylo 10:

ADAMCOVÁ Amálie - Slovenka, dělnice z nakl.
Právda z Bratislavy
RYBÍNOVÁ Vlasta - z Vinohrad
DONÁTHOVÁ Hlana - Slovenka
NEZERNÁ Marie - z Ruzdělva u Kladna, zaměstnaná v tov. Kablo

HŘÍBKOVÁ Jiřina - z Prahy, studentka
ŠTEHLÍKOVÁ Marie - z Brna, advok. úřednice
GAHANOVÁ Marie - z Prahy, úřednice
ČEJKOVÁ Vlasta - z Liberce, fotografka
MERTOVÁ Božena - z Brna, filmová kreslíčka
DOLEŽALOVÁ Růžena - z Prahy, úřednice

Tolik tedy k ženám .....
Jeho slova potvrzuje i paní Růžena BORSKÁ (roz. DOLEŽALOVÁ) ve svém dopise kolegovi KAMENÍKovi již v roce 1994, která píše:

„Nás ženský parašutistický kurz se konal v září-říjnu 1948. Bylo nás 10 děvčát z různých koutů Čech a Moravy. Jejich jména Vám mohu sdělit, ale adresy nemám. Tedy: Marie ŠTEHLÍKOVÁ, Božena MERTOVÁ, Vlasta RYBÍNOVÁ, Jiřina HŘÍBKOVÁ, Marie NEZERNÁ, Amálie ADAMCOVÁ, Hlana DONÁTHOVÁ, Vlasta ČEJKOVÁ, Marie GAHANOVÁ a já. Tehdy jsem se jmenovala DOLEŽALOVÁ. Kurz se konal v Hradčanech, p. Mlýnské - vojenský útvar 2298. Před námi se konal kurz, který absolvoval muž. Kolik jich bylo, nevím přesně, snad 20 nebo 25. Byl to pěti nebo šestitýdenní kurs. Nás včevik byl skutečně náročný, seskoky byly tři. Kurs prodělal i můj manžel Pavel BORSKÝ, ještě si pamatují jména jako

Tomáš LIPŤÁK, Loraň VYSNÝ, Josef POLÁK, a další. Bylo tam tehdy dost slovenských chlapců - partyzánů. Pamatuji si také, že se kurzu zúčastnil také Jirka STARY z naší brigády. Byli to prima chlapeči, kteří se dali sami dohromady a po jejich vzoru jsme se organizovaly my - děvčata. Úleva pro nás žádná nebyla, důkladná příprava pro všechny byla stejná, padák jsme si musely samy připravovat. Denně jsme absolvovaly několikakilometrové pochody, denně jsme byly na cvičičce a cvičily jsme na tramech, přeskákáčkách, cvičily jsme kotouly. Pamatuji se, že mnohá z nás seděla v letadle poprvé, dělali si namí ještě oblety letiště Dukatou, všem nám bylo špatně. Nečetli nás. Na jména instruktořek se nepamatují. ....“

paní BORSKÁ k pokračující dále popisem činnosti skupiny děvčat, zmiňuje se o instruktořkách, některých velitelích. Hlavně ale v dalším roce, 1995, napsala kol. KAMENÍKOVÍ další dopis, ve kterém dost podrobně a ke usouzení některých děvčat, ale i tehdejších účastníků přeškolovací kurzu. Boložet netřeba v našem povídání nic uvést, nakonec tyto informace jsou podstatně blíže proto, kdo se tímto částí historie vý. vojska zabývá.

Informace k přítomnosti žen u výsadku poslal i kol. František POKORNÝ. Ten jejich činnost členi do pěti „vln“.

První vlna - těsně povolená bude pravděpodobně identická se skupinou, o které píše kol. BACHŮLEK a paní BORSKÁ.

Druhou vlnu nazývá „Palčičkovou“ a vymezuje jí roky 1947-1953 z této „vlny“, ač hovoří o 18 ženách uvádí jen jedno jméno - rn. CHLJKOVÁ, která tragicky zahynula při seskoku (kol. MELICHÁREK se poukazuje - stejně jako paní HALOVÁ z Koše - o dvou sestřích tohoto jména, z nichž zahynula mladší, která byla manželkou čes.čsp. Sávy KUBIŠNÉ, pozdějšího funkcionáře Aeroklubu Liberce).

„Třetí vlna - „prečřokskou“ - situuje do let 1952-1956. Zde se zmiňuje hlavně o ženách ve zdravotnické službě - Marii VAŠKOVICOVÉ, Marii BARANOVÉ a Zofii (č.). Čtvrtou byla pravděpodobně občanská pracovnice - zdravotní sestra - možná Marie ŠTEFANOVÁ. Nezmiňuje se ale např. o paní HLOUBKOVÉ a dalších.

Čtvrtou vlnu v letech 1985-1992 tvoří již ve Zpravodaji č.14 zmíněné rn. Zlata MEZEROVÁ (Zapletalová), Viera SLAŠŤANOVÁ, Marie SUCHÁČKOVÁ (Vrzalová), Miroslava HALAMČÍKOVÁ (Judičková) a Zuzana SCHOELLEROVÁ - všechny absolvovaly vzdušný výcvik a plnily plán seskoků dle odbornosti.

Pátá vlna dle kol. POKORNÉHO znamená současnou skupinu děvčat u útvarů a to nejen 8280, kde nyní slouží Zlata ZAPLETALOVÁ (Mezerová), Viera SLAŠŤANOVÁ, Marie VRZALOVÁ (Sucháčková), Zuzana SCHOELLEROVÁ, Ludmila BUDOŽÁKOVÁ (Kavlová), Dana CHARVÁTOVÁ (Juhásová), Soňa ŠKVARKOVÁ a Pavla TOMČEKOVÁ, ale i u dalších útvarů - např. brn. To bude vyžadovat ale spolupráci a konzultace velitelů těchto útvarů. Každopádně je třeba se zmínit o rn. Pavle TOMČEKOVÉ, která v roce 1996 v Prostějově jako první žena u výsadku vůbec absolvovala základní vojenskou službu současně s ostatními povoláními a hodla ve vojenské službě pokračovat jako vojáček z povolání.

Na závěr dnešního povídání o ženách u výsadku je na místě citovat názor znalce historie našich výsadkových jednotek kolegy PhDr. Jiřina ŠOLCE:

....Podotýkám, že podle mých vědomostí u výsadkových jednotek až do roku 1952 nesloužily ženy. Velení výsadkového vojska sice již v roce 1948 předpokládalo jejich použití na padákové stanici Boreček, kde z nich zamýšlelo

dokončení na straně 4

MIKULÁŠSKÉ ZÁBAVĚ

Druhá část výročního sezení, následující po výroční schůzi - Mikulášská zábava - začala netradičně prvním kolem losování tomboly. Zde je na místě uvést, že organizátorům se sešlo tolik cen, že bylo nutné některé ponechat v „depozitu“ na další příležitost a pro tento večer jich bylo ponecháno toliko 90 + 1. Mimo cen, uvedených i se sponzory v pozvánce (pro přehlednost je zopakujeme: manželé STARŠÍ 28 ks autokosmetiky a 6 kg cukru, Gusta ROST 8 kg domácích klobás, manželé BOROVSŤI - sada těstovin Boryni, pan KUDRNA - zahradní petrolejové lampy, výbor KVV - 40ks „Gustových klobás“), přispěli dalšími cenami kol. TABARELLIOVÁ, JURKOVÁ, BANAŠÍK, TESAŘ - kalendáře, ADÁMEK Čeněk, manželé SPÁČILOVI, RIMANOVSKÝ - na jehož 4 litrech okurek, vyhraných kol. VERNEROVOU si před půlnocí pošmáklí mnozí vytrvalí tanečníci, KREJČÍ, RYCHTÁRECH, dále vel. útvaru pan pplk. PAVEL věnoval krásnou porcelánovou „přátelskou“ soupravu - ta byla losována jako předposlední cena, odnesl si ji kol. DUCKÝ, kolega SOMMER věnoval též několik cen. Jednu z nich nechali organizátoři jako poslední cenu - hlavní výhru. Tu získal kol. Jan KLUŠT z Brna a musel si ji nakonec chytat po parketu, protože krásný, bílý a hlavně živý králik, když spatřil v oku výherce mlsný záblesk, z pochopitelných důvodů neověřoval přilíhání jeho výzvám, aby se zastavil a snažil se spasit útekem ze sálu, zanechávaje za sebou cestičku z bobků. Jinak bylo možné vyhrát mimo věci z uvedených sponzorských darů láhev slivovice, kalvadosu, knoflíčky, pásky, hodinky, kalkulačku, šampaňské, kalendáře, čisticí prostředky, hokejku s pukem, trička, „hygienické zdravotní potřeby“ a další užitečné a potřebné věci.

To ale předbíháme. Vratme se k 20 hodině. Po prvním, zahřívacím kole tomboly přikročil již netrpělivý čert, popoháněný Mikulášem a začala nadílka. V první řadě pomocníci Mikuláše roznášeli v š e m

ŽENY u výsadkářů dokončení ze strany 3

vytvořit balíček skupinu asi v počtu 30 osob. K tomu však nikdy nedošlo. Existují fotografie hezkých děvčát v baretech, strojních do padků (o těchto fotografiích se zmiňuje i EPikorný - pozn. LV). Pocházející oněch let a nezavážené svádějí k doměnce, že šlo o „kádrové“ příslušnice výsadkových jednotek. Ve skutečnosti patly ke kurzu instruktořů sokolských para-oddílů, pozdějšího DOSI.ETU a následně SVAZARMU. Ženy se v našich řadách objevily až v Prostějově v počtu asi 4-6 duší, ale nezpomínám si, zda prošly vzdušným výcvikem... Byly

zahrzeny jako spojačky na telefonní a dálkopisné ústředně nebo jako účtovatelky u odborných náčelníků... Posádková správa jim platila ubytování v hotelu SAVOJ, ač šlo o poddůstojnic... Posléze byla jejich systemizace zrušena.

Není ale zrušena debata a toto téma. Hluběji se jím zabývá - jak bylo řečeno - kolega Václav KAMENÍK a tak by bylo dobré, kdybyste mu své poznatky, názory, informace, zajímavosti poslali na adresu: Václav KAMENÍK, Za kulturním domem 538, KAMENICE NAD LIPOU, PSČ 394 70. Budeme se těšit, že vše zpracuje a v dalších Zpravodajích nás s výsledky své práce seznámí a podhodí tak jednu stránku historie našeho vojska.

NABÍDKA ODZNAKŮ

Mínule jsme Vás seznámili s nabídkou odznaků a emblémů jednotek brigády rychlého nasazení. Dnes sdělujeme členům KVV, že výbor klubu má k dispozici k doprodeji sady původních klubových odznaků s nápisem KVV a to v barvách červené, modré a zelené. Ve stejném barevném provedení je inovovaný odznak klubu s nápisem „VETERÁN“ na stužce. Cena odznaku je 25,- Kč. Zájemcům pošleme jakékoliv množství v jakémkoliv provedení dle požadavku (objednávky) na kontaktní adresu (viz na konci Zpravodaje). Nutno počítat s poštovným.

Dále jsou k doprodeji látkové nazhlovač odznaky a trička s potiskem z výsadkovo-veteránskou tematikou u kolegy SPÁČILA. Zájemcům na objednávku zašle Jaromír SPÁČIL, Weitova 21, Prostějov, 796 01.

URGENCE

Kamarádi! Nestyďte se. Pošlete nám své fotografie! Víme, že věk nikomu nepřídá, ale nejsme přece tak ješitní na svůj vzhled. Ve Zpravodaji č. 15 jsme Vás požádali o zaslání dvou fotografií - z mládí a z poslední doby - abychom mohli pořídit nové album kamarádů. Zatím na tuto výzvu reagovali - a patří jim velký dík (je vidět, že to jsou skutečně výsadkáři zvyklí na to, že rychlé plnění úkolů je předpokladem úspěchů) - kolegové Miroslav VOJTĚCH (první), Čestmír HRBEK (jen „o prsa“ - tedy o 1 den druhý), třetí Milan BARTUŇEK a dále v pořadí kolegové Josef HAMPL starší, Josef ŠENKERIK, Vlastimil BACÍLEK a Ladislav HAVRIŠÁK. Tedy všichni z „přespolních“. Místní to mají velice komplikované! Následujte uvedený předvoj! Vždyť další SETKÁNÍ, kde bychom už chtěli album předvést, se blíží! Podívejte se na výzvu ve Zpravodaji č. 15 a proberte své archivy! Adresa zásilek je stejná. Díky předem.

Výbor Klubu výsadkových veteránů přeje všem svým členkám, členům a příznivcům krásné Velikonoce.

dárkové „vitaminové bomby“ - krásná jablka a hrušky od kol.ŘEPKY s cukřem od kol. STARÉHO. Mikuláš Gusta pak s čertem předávali přesně adresované dárky z koše.

Pak začal tanec. Ač pouze jeden muzikant (kterého přivedl Gusta ROST) - byla hudba výborná! Velmi vhodně volená pro naši „krevní skupinu“ (kdo chtěl vyšší tempo, mohl se vyskocit při polkách) a tak byl parket stále plný a pauzy přiměřené. Dá se konstatovat, že všichni byli spokojeni. I s dalšími koly tomboly, jejímž vyvrcholením byl již zmíněný lov králíka. Cenu útěchy - čepici, používanou k losování, získal Jožo MAJRSKÝ. Hudba končila ve 24.00 hodin, když gradovala Montyho čardášem. Ale kroužek „pějících“ ještě drahnou dobu (do 02.00 hodin) úspěšně vzdoroval náporu personálu, který se snažil likvidovat a uklízet sál.

Co říci závěrem? Kladem bylo, že nedošlo k žádným rušivým momentům, otravujícím ovzduší. Nadměrně „ovíněných“ kupodivu nebylo mnoho (zejména když usnuli!). Snad jen „TARAN“, který seji sobě vyzkoušel kol. Franta LEJSEK s číšníkem, přinášejícím do sálu plato s večerem, poněkud rozvířil poklidnou atmosféru a mnozí se „potěšili cizím neštěstím“, když užívali Frantu LEJSKA obaleného křupavými hranolkami a několik řízků, pružně poskakujících mezi stoly. Škoda, že několik „videokameramanů“ - kol. SOLAR, BUKÁČEK, RIMANOVSKÝ - nemělo právě své přístroje v pohotovosti, mohli jsme si uspořádat vlastní Neváhej a toč.

Je třeba poděkovat všem organizátorům, pořadatelům, účinkujícím, sponzorům, přispěvatelům a hlavně pak všem, kteří přišli a společně vytvořili pohodovou atmosféru. Zvrme všechny, kteří se mohou dostavit, aby příští zábavu nevynechali a přišli. Výbor se bude snažit, aby i letošní „výročka“ měla tak pěkné zakončení.

PODĚKOVÁNÍ ZA VÁNOČNÍ PŘÁNÍ

...přišlo jich na adresu výboru - a věřím, že i mnoha dalším členům Klubu, kteří nám tyto vinše netlumocili, více než padesát. Protože není reálné všechny přetiskovat (ač jsou určena všem členům KVV), podáváme nyní jen menší průřez, abychom Vám přiblížili jejich obsah. Úvodem ale uvedeme zdravici toho, který udržuje s Klubem pravidelný písemný styk, odpovídá na všechny pozvánky a je vidět, že byl-li by blíže, určitě by se s námi setkával častěji. Ano, je to náš „služebně nejstarší člen, kolega Josef ČERNOTA:

„Hezké a příjemné prožití svátků Vánočních se současným přáním mnoha zdaru a pevné výsadkářské zdraví přeje všem kolegyním a kolegům Klubu výsadkových veteránů při příležitosti Nového roku a společném loučení s rokem odcházejícím s upřímností přeji

Fanyňka a Jožka ČERNOTOVI“
Z dalších, které bychom rádi alespoň částečně citovali, je přání od Jirky ŠTASTNÉHO - jistě i proto, že je jedním ze tří přání, které jsme obdrželi ze Slovenska:

„Všem kamarádům z KVV a jejich rodinám k nastávajícím vánočním svátkům přeji štěstí, radost z dárek a dobré rodinné i „klubové“ pohody a v Novém roce 1998 pak zejména pevné a trvalé zdraví, štěstí a úspěchy v osobním životě i eventuelním podnikání. Klubu vjs. veteránů pak přeji vytrvalost v činnosti, která v nás i bydlitím vzdálenějších stále oživuje vzpomínky na krásné roky, strávené v partě správných chlapů - paraganů. Dík za Vaši obětavou práci.

Jirka ŠTASTNÝ“
Musíme se zmínit i o našich sympatizantech. Zvláště jsme přivítali vinše od nového velitele útvaru pana pplk. Ing. PAVLA a jeho náč. štábu pana pplk. Ing. TROJANA. Napsali přátelé Jindřich VLČEK s paní z Brna, kol. VAŠEK z Nymburka, ze Smil Antonín STRNAD za „superveterány“ vel. roty kpt. GEPRTA a za SODVAR z Val. Meziříčí přítel Jaroslav FOJTŮ.

Ve všech došlých přáních se objevují převážně přání štěstí, zdraví, pevného výsadkovo-zdraví, úspěchů v práci, pohoda, spoko-

jenost, všechno nejlepší, radost, optimismus, příjemné prožití svátků, zdar, bohatý Ječšček, ale jsou i některé „originality“. Např. Přemek SVOZIL ze Zlína přeje „...všem silně nervy“, Mirek BUKÁČEK z Brna zase „minimální sklerozu, dojemné Vánoce, střelcový vstup do nového roku a optimismus ve valorizování důhodě spolu s poklesem inflace“.

Našli se i tací, co se nechali polbit Múzou, vsedli na Pegase a veršovali! Byli dva - ze Štramberka „PADRE“ Ivan LUKÁŠEK:

„Pevné zdraví, stovky nových rán plných slunce, štěstí, lásky Vám všem, svým přátelům přeje Ivan - Jan - starý veterán“

a z Komní rozverně psala kolegyně Nada TOMANOVA:

„Na Vánoce dárek dosti, kapra co má málo kostí, na Silvestra slivovice, hodně zdraví v novém roce!“

Tento průřez chceme ukončit předáním přání, ve kterém nejsou žádné unikáty, ale myslíme, že ten, který tato slova posílá, ví ztraceně dobře, o čem mluví a tak zdravice kolegy Antonína ŘEDINY a paní Marie BURÁNOVÉ zní více než přesvědčivě, když všem ptejí:

„...radostně prožít Vánoce a v novém roce hodně štěstí - protože je krásné a stále zdraví - protože je vzácné!“

OMLOUVY

Omlouváme se kolegovi Miroslavu MEU-CHÁRKOVÍ, kterého jsme v předcházejícím Zpravodaji „omladili“. Uvedli jsme jej mezi „pětašedesátníky“, ale on se hrdě přiznává, že je o něco starší a že oslaví 23. dubna v plné síle a svěžesti pětadedesátka. Gratulujeme.

Omluvu posíláme též kolegovi Václavu KAMENÍKOVÍ, kterému jsme v minulém čísle opět zkomolili jméno, když jsme jej v článku Ze života klubu na str.1 uvedli jako „Kamenického“.

Vydává Klub výsadkových veteránů Prostějov pro potřebu členů. Neprodejně. Kontaktní adresa: Ivan VERNER, Šmeralova 17, Prostějov, 796 01, telefon 0508/22469. Neprošlo jazykovou úpravou.